

LEESTAFEL.

Vier voordrachten over Plato door Dr. K. KUIPER,
Hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam. Haar-
lem, H. D. Tjeenk Willink en Zoon 1919.

De vier voordrachten, welke Prof. Kuiper in de jaren 1914 tot 1918 in verschillende steden over Plato hield en op herhaald verzoek thans in druk liet verschijnen, vormen een keurig geheel; zij geven eene even degelijke als duidelijke inleiding tot Plato's filosofie en doen ons de grondgedachten kennen, waarop deze rust. In de eerste voordracht schetst Prof. Kuiper de verhouding van Plato tot Socrates en laat ons zien, hoe de begripsfilosofie van dezen zich ontwikkelde tot de ideeënleer van Plato. Beiden hebben tegenover de Sophisten gemeen, dat zij met den schijn der dingen en de wisselende meeningen van een dag niet tevreden zijn, maar trachten door te dringen tot hun wezen, waarvan de kennis alleen wetenschap verdient te heeten. Beiden worden gedreven door eene brandende begeerte naar de waarheid, die met de deugd en de schoonheid samenvalt. Maar Socrates blijft nog staan bij het begrip, dat is bij eene conceptie van den menschelijken geest; Plato dringt dieper door en vindt rust in de ideeën, die aan de dingen voorafgaan, en zelfstandig bestaan. De volgende drie voordrachten wijzen dan aan, hoe Plato aan dit principe getrouw blijft en het uitwerkt in zijne gedachten over de gerechtigheid (den staat), over de schoonheid en de kunst, en over de onsterfelijkheid. De ziel van den mensch, uit de bovenzijnlijke wereld afkomstig, is bij machte, om door het zoeken der waarheid en het beoefenen der deugd, weder tot de wereld der ideeën terug te keeren. Plato belicht het aardache leven door „het schijnsel der oneindigheid." Deze idealistische filosofie van Plato wordt door Prof. Kuiper met zooveel liefde, in zoo rustigen en boeienden stijl beschreven, dat wij onwillekeurig onder den indruk komen van een geest, die aan dien van Plato verwant is.

H. B.